

Като тя изминяхъ,
сѣкашь че загыняхъ,
все въ огонь стоѣж.

Гдѣто да отидѣ
тебе катъ не видѣ
все слъзы лѣж.

День и ноцъ балнувамъ,
тебе помянувамъ,
твой-тж красотж.

Вѣрвамъ и говорѣж :
нѣма друга втора,
катъ тебъ на свѣта.

Тжй да знашь, душице,
че за твой-то лице
день и ноцъ горѣж.

И за твой-ты вѣжды
вѣрвай отъ прѣмежды
самъ щж с' уморѣж.

Въ тжзи страсть любовнѣж
съсъ стрѣлж отровнѣж
люто съмь раненѣж.

Видѣ мя колко съхнѣж
соро щж изджхѣж
младичякъ зеленѣж.

Ахъ! недѣй, душице,
млада хубавице,
стига мя гори!

Малко по смисли ся,